

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.L., štátna príslušnosť Alžírsko**, zastúpený: A., proti žalovanému: **Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra Slovenskej republiky**, Hrobáková 44, 852 42 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. UHCP-173-9/RHCP-BA-HCP-R-2009 zo dňa 16. apríla 2009, o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. júna 2010, č.k. 4S 121/2009-46, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. júna 2010, č.k. 4S 121/2009-46, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 138 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku.

Uviedol, že jedným z druhov trov konania, ktoré musí znášať účastník, sú aj súdne poplatky. Súd mu však môže na jeho návrh priznať oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré je viazané na jeho osobu. Predpokladom pre oslobodenie sú jednak pomery účastníka

a zároveň, že nemôže ísť o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Napriek tomu, že žalobca požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov a bol súdom vyzvaný na preukázanie svojich majetkových pomerov, posúdenie ktorých je jedným z predpokladov na priznanie oslobodenia od platenia súdneho poplatku, a právny zástupca žalobcu žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenie, súd nemal na základe akých skutočností posudzovať, či majetkové pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdneho poplatku, preto žalobcovi oslobodenie nepriznal.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu napadol uznesenie krajského súdu včas podaným odvolaním a žiadal, aby odvolací súd zmenil uznesenie krajského súdu a priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Uviedol, že reagoval na výzvu prvostupňového súdu ohľadne preukázania majetkových pomerov žalobcu listom, v ktorom uviedol, že z objektívnych príčin nie je možné riadne vyplniť tlačivá, ktoré boli priložené k výzve na preukázanie majetkových pomerov žalobcu a súčasne informoval súd o skutočnostiach preukazujúcich, že navrhovateľ nemal na území Slovenskej republiky žiaden príjem a nemohol si tento ani žiadnym spôsobom zaobstarat'.

Ďalej uviedol s poukazom na ustanovenia zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov, že žalobca mohol počnúc dňom 8. augustom 2009 vstúpiť do pracovnoprávneho vzťahu, nebol však oprávnený opustiť pobytový tábor, do ktorého bol umiestnený. Migračný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky žalobcovi odmietol vydať priepustku na opustenie pobytového tábora. Nemal možnosť sa zamestnať a zaobstarat' si potrebné finančné prostriedky.

Žalobca bol následne zaistený za účelom výkonu administratívneho vyhostenia a bol umiestnený v útvere policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce a napokon administratívne vyhostený z územia Slovenskej republiky do Alžírsku, kde bol odovzdaný príslušným policajným orgánom a bol umiestnený do zariadenia, v ktorom je pozbavený svojej osobnej slobody. Teda ani na území Alžírsku nemá žalobca žiadnu možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky.

Podľa názoru žalobcu na odôvodnenie nepriaznivých majetkových pomerov účastníka konania je postačujúce aj preukázanie skutočností, že účastník konania nemal žiadnu možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v rozsahu a dôvodov odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a rozhodol podľa § 219 ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu č. UHCP-173-9/RHCP-BA-HCP-R-2009 zo dňa 16. apríla 2009, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície PZ Dunajská Streda č. UHCP-29-7/RHCP-BA-DS-Ž-2009 zo dňa 14. januára 2009, ktorým nebolo vyhovené žalobcovi v žiadosti o udelenie povolenia na tolerovaný pobyt na území Slovenskej republiky a nebol mu udelený tolerovaný pobyt.

Zákonnou podmienkou na oslobodenie od súdnych poplatkov je skutočnosť, že oslobodenie pomery účastníka odôvodňujú a že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Pri rozhodovaní o oslobodení od súdnych poplatkov súd prihliada k celkovým majetkovým pomerom žiadateľa, k výške súdneho poplatku, k trovám, ktoré si pravdepodobne vyžiada dokazovanie, k povahe uplatňovaného nároku a k ďalším podobným okolnostiam. Je taktiež potrebné pri fyzických osobách zvážiť celkovú sociálnu situáciu, zdravotný stav a podobne, pritom účastník je povinný vierohodným spôsobom svoje pomery, ktoré sú rozhodné na posúdenie dôvodnosti jeho žiadosti, preukázať.

Krajský súd v predmetnom konaní jednoznačne skúmal uvedené zákonné podmienky. Výzvou zo dňa 28. mája 2010 bol žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaný na preukázanie majetkových pomerov žalobcu v lehote 15 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy. Právny zástupca reagoval na výzvu súdu, pričom uviedol, že žalobca sa nachádza v Alžírsku a ako jeho právny zástupca s ním nemá žiaden kontakt, a tým mu žalobca nemôže poskytnúť informácie nevyhnutné na vyplnenie potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Pomery žalobcu neboli žiadnym vierohodným spôsobom preukázané ako účastníka konania v čase rozhodovania súdu prvého stupňa. Skutočnosti uvádzané právnym zástupcom žalobcu bez ďalšieho, t.j. bez preukázania a doloženia potvrdenia o jeho majetkových a sociálnych pomeroch, i podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nebol v konaní úspešný. Žalovaný nemá zo zákona nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. augusta 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD. v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková